

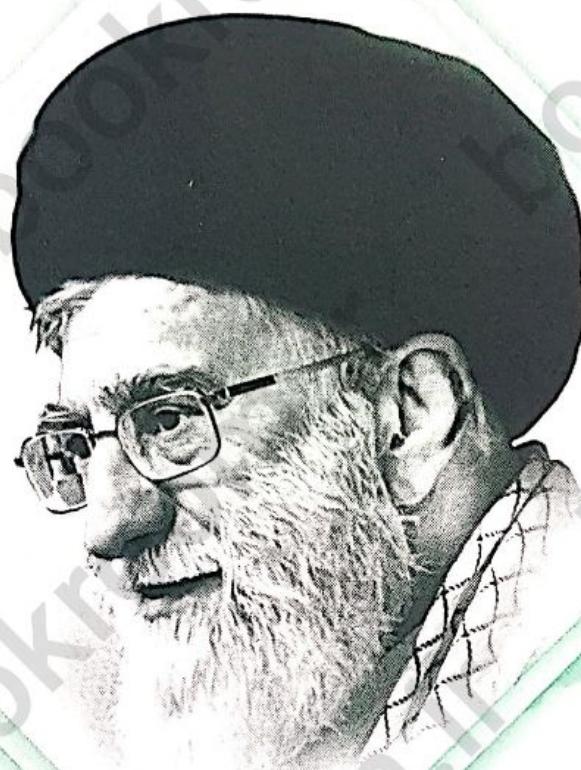
السلام علیکم

ژرفای دانش

پژوهشی در زندگانی و سیره امام باقر علیه السلام

ابوالفضل هادی منش

شهادت امام باقر^ع یک شهادت دارای پیام بود؛ لذا خود امام باقر^ع وصیت کرد که بعد از او، تا ده سال در منی به مناسبت این رحلت، یاد بود برپا شود. در میان ائمه‌ی ما، این بی‌سابقه است؛ بی‌نظیر است. یاد امام باقر^ع یعنی یاد سربرآوردن حیات دوباره‌ی جریان اصیل اسلامی در مقابله‌ی با تحریف‌ها و مسخ‌هایی که انجام گرفته بود.

فهرست

دیباچه	۱۳
فصل اول: روزنهاي به سوي آفتاب	
شناسه‌ي آفتاب	۱۸
ولادت	۱۹
نام‌گذاري	۱۹
كنيه و لقب‌ها	۲۰
مادر امام	۲۱
خاستگاه تربیتی	۲۲
کودکی آزاده	۲۳
همسر و فرزندان امام	۲۵
امامت حضرت	۲۶
نص بر امامت	۲۶
فصل دوم: ویژگی‌های برجسته	
ویژگی‌های ظاهری	۳۰

۳۱	اخلاق و ویژگی‌های فردی
۳۱	الف) پرستش و پارسایی
۳۲	ب) دوری از دنیا
۳۳	ج) دانش و بینش
۳۵	د) بخشنده‌گی و سخاوت
۳۶	ه) کار و سختکوشی
۳۷	ز) پاکیزگی و آراستگی
۳۸	ح) ورزش و نشاط جوانی
۴۰	ویژگی‌های اخلاقی در خانواده
۴۰	الف) ایجاد پیوند عاطفی با همسر
۴۱	ب) ارتباط عاطفی با فرزندان
۴۲	اخلاق اجتماعی
۴۲	الف) دستگیری از نیازمندان جامعه
۴۳	ب) زندگی اجتماعی و مردمی
۴۴	ج) احترام به مالکیت اجتماعی
۴۵	د) خوش رویی
۴۶	ه) ابراز صمیمیت در معاشرت با دوستان
۴۷	ز) آگاهی از مشکلات معیشتی نزدیکان و تلاش برای رفع آن
۴۹	ح) برداشی در روابط اجتماعی
۴۹	ط) حضور شکوهمندانه در اجتماعات
	فصل سوم: بررسی مقام علمی و تلاش‌های فرهنگی امام باقر (علیه السلام)
۵۲	اوپرای فرهنگی- اجتماعی جامعه
۵۳	چهره‌ی علمی امام

پایه‌گذاری نهضت بزرگ و پویای علمی ۵۴	۵۴
تحکیم بنیان‌های تفکر شیعی ۵۵	۵۵
پروژه فرهیختگان و دانشوران ۵۶	۵۶
۱. زراره بن اعین ۵۷	۵۷
۲. محمد بن مسلم ثقی ۵۷	۵۷
۳. ابو بصیر (لیث بن بختی مرادی) ۵۹	۵۹
۴. بُرید بن معاویه عجلی ۶۰	۶۰
پی‌ریزی تدوین حديث ۶۱	۶۱
بنیان‌گذاری اجتهاد ۶۲	۶۲
مبارزه با شیوه‌های نادرست اجتهاد ۶۳	۶۳
توسعه‌ی فرهنگ انتظار ۶۴	۶۴
نشر فرهنگ اصیل اسلامی ۶۴	۶۴
الف) بهره‌گیری از قرآن ۶۴	۶۴
ب) مرجعیت فقهی و پاسخ‌گویی به پرسش‌های دانشمندان ۶۵	۶۵
ج) شناساندن جایگاه امام ۶۶	۶۶
د) نیايش؛ کانون ترویج آموزه‌های دینی ۶۷	۶۷
فصل چهارم: مبارزات فرهنگی امام با قرآن	
۱. مناظرات گسترده علمی ۷۰	۷۰
۲. مبارزه با مکتب‌های انحرافی ۷۳	۷۳
الف) فرقه‌ی مرجه ۷۴	۷۴
ب) فرقه‌ی جبریه و قدریه ۷۵	۷۵
ج) فرقه‌ی خوارج ۷۶	۷۶
د) فرقه‌ی غلات ۷۹	۷۹

۸۰	ه) فرقه‌ی مغیریه.....
۸۱	و) فرقه‌ی جارودیه
۸۱	۳. مبارزه با اندیشه‌های خطرآفرین یهود.....
۸۳	۴. مبارزه با نفاق و اندیشه‌های سازشکارانه‌ی خواص
	فصل پنجم: اوضاع سیاسی و موضع‌گیری‌های امام باقر علیه السلام
۸۶	نگاهی کلی به شرایط سیاسی حاکم
۸۷	چهره و عملکرد حکمرانان معاصر با امام
۸۷	الف) عبدالملک بن مروان
۸۹	ب) ولید بن عبدالملک
۹۰	ج) سلیمان بن عبدالملک
۹۱	د) عمر بن عبدالعزیز
۹۲	ه) یزید بن عبدالملک
۹۴	و) هشام بن عبدالملک
۹۴	نفوذ و استحاله‌ی اندیشه‌های غیر اسلامی در حاکمیت
۹۶	نقش علمای درباری در پیش‌برد اهداف سیاسی امویان
۹۸	وضعیت زندگانی امام و شیعیان
۱۰۰	حکومت عمر بن عبدالعزیز؛ سایه‌ی آرامشی زودگذر
۱۰۲	دیدگاه امام باقر علیه السلام درباره‌ی شخصیت و عملکرد عمر بن عبدالعزیز
۱۰۲	بیش سیاسی و رهنمودهای امام
۱۰۴	نهادینه سازی تقيه
۱۰۵	الف) حفظ امنیت نیروهای خودی
۱۰۶	ب) حفظ بنیه‌ی اقتصادی نیروها

ج) پاسداری ارزش‌ها	۱۰۷
امام و قیام زید بن علی <small>علیه السلام</small>	۱۰۷
الف) شخصیت زید	۱۰۷
ب) علل و انگیزه‌های قیام	۱۰۸
ج) موضع گیری امام باقر <small>علیه السلام</small> در برابر قیام و دلایل نهی از آن	۱۱۰
فصل ششم: شهادت امام محمد باقر <small>علیه السلام</small>	
کینه‌توزی‌ها و دشمنی‌های امویان	۱۱۴
بهانه جویی‌های هشام	۱۱۶
پرواز تابی نهایت	۱۱۸
وصیت‌های امام	۱۱۹
وصیتی مهم	۱۱۹
خاک سپاری و سوگواری	۱۲۰
فصل هفتم: امام باقر <small>علیه السلام</small> از دیدگاه اندیشمندان اهل سنت	
۱. حافظ ابوحنیم احمد بن عبدالله اصفهانی (م ۴۳۰ هـ ق)	۱۲۴
۲. علی بن الحسن بن هبة الله شافعی (م ۵۷۱ هـ ق)	۱۲۵
۳. ابن اثیر (م ۶۳۰ هـ ق)	۱۲۵
۴. ابن جوزی (م ۶۵۴ هـ ق)	۱۲۵
۵. جمال الدین ابوالحجاج یوسف مزّی (م ۷۴۲ هـ ق)	۱۲۵
۶. شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان ذهبی (م ۷۴۸ هـ ق)	۱۲۶
۷. ابن کثیر (م ۷۷۴ هـ ق)	۱۲۶
۸. شهاب الدین ابوالفلاح بن احمد العکری الحنبلی	۱۲۶
۹. محمد امین سویدی (م ۱۲۴۶ هـ ق)	۱۲۷
۱۰. قاضی محمد احمد کنعان (معاصر)	۱۲۷

۱۱. خیرالدین زرکلی (معاصر)
فصل هشتم: گلبرگی از آفتاب

۱۲۷ سخنان
۱۳۰	۱. فرجام نیک و بد
۱۳۰	۲. بهترین پیکار
۱۳۰	۳. ارزش پند نیکو
۱۳۱	۴. همراهی دانش و برداشت
۱۳۱	۵. نهایت کمال
۱۳۱	۶. ویژگی‌های پسندیده
۱۳۱	۷. پاشاری در نیایش
۱۳۱	۸. برتری دانشمند بر پرستشگر
۱۳۱	۹. نشانه دانشمند
۱۳۲	۱۰. نهی از خمودگی
۱۳۲	۱۱. رشك در رستاخيز
۱۳۲	۱۲. نتیجه‌ی ارتباط خویشاوندی
۱۳۲	۱۳. گفتار نیک با دیگران
۱۳۲	۱۴. تحفه‌ی خداوندی
۱۳۲	۱۵. زشتی دشنام‌گویی
۱۳۳	۱۶. نشانه‌ی شیعه
۱۳۳	۱۷. خداشناسی در ترک گناه
۱۳۳	۱۸. ارزش امانت داری
۱۳۳	۱۹. غیبت و تهمت
۱۳۳	۲۰. نشانه‌های فروتنی

۱۳۴	سیر ^۵
۱۳۴	۱. مسؤولیت پذیری در برابر مشکلات دیگران
۱۳۴	۲. حمایت اقتصادی
۱۳۴	۳. شرایط هم زیستی در جامعه با شیعیان راستین
۱۳۷	کرامات
۱۳۸	۱. تصرف در ادراک
۱۳۹	۲. نبود مانع در برابر خواست امام
۱۴۰	۳. آگاهی از غیب
۱۴۱	۴. فرمان برداری درخت از امام
۱۴۱	۵. پیش‌گویی‌های امام
۱۴۴	پرسش
۱۴۸	کتاب‌نامه

دیباچه

با بررسی تاریخ اسلام می‌توان دریافت که بزرگ‌ترین چالشی که جامعه‌ی اسلامی را با مشکلات گوناگون رو به رو کرده است، کشمکش‌های خلفاً بر سر قدرت بود. هر از گاهی با انتقال قدرت از شخصی به شخصی دیگر و یا از سلسله‌ای به سلسله‌ی دیگر، مشکلات ساختاری برای جامعه‌ی اسلام روی می‌داد و آن را دستخوش دگرگونی‌هایی در عرصه‌ی سیاست و فرهنگ می‌کرد. دوران زندگانی امام باقر علیه السلام نیز به دور از این دگرگونی‌ها نبود. این دوران همزمان بود با قدرت‌یابی مروانیان که حاکمیت را از چنگ امویان گرفتند. ویژگی‌های خاص مروانیان و تفاوت‌های نسبی آنان با بنی امية در حاکمیت، تأثیرهای گوناگونی بر این دوره از تاریخ اسلام گذاشت.

در این میان، حکومت عمر بن عبدالعزیز، گونه‌ای دیگر می‌نماید. تفاوت‌های عمدی خلافت او با دیگر مروانیان، اندکی آرامش و ثبات را به جامعه‌ای که از افزونی نارضایتی‌های عمومی به حد انفجار رسیده

بود، حاکم ساخت. خدمات فرهنگی او در راستای برداشتن سبّ امیرالمؤمنین علیه السلام و پایان دادن به منع نوشتن احادیث نبوی علیه السلام، تأثیر شگرفی در فضای فرهنگی جامعه داشت. این امر به امام باقر علیه السلام این فرصت را داد که پی‌آمد های ناهنجار ناشی از تدوین نشدن سنت نبوی علیه السلام را از میان ببرد و گام بزرگی در تداوم حیات فکری شیعه بردارد. در چنین شرایطی امام به پرورش شاگردان و تربیت نیروهای کارآمد و ارزشی در شاخه‌های گوناگون علوم اسلامی پرداخت و توانست چارچوب عقیدتی شیعه را بیشتر تبیین کند؛ به گونه‌ای که امروز بیشترین روایت‌های نقل شده از پیشوایان معصوم علیهم السلام در متن‌های دینی، از امام باقر علیه السلام و فرزندشان امام صادق علیه السلام است. از این لحاظ، می‌توان دوران زندگانی و امامت امام باقر علیه السلام را نقطه عطفی در حیات فکری و اندیشه‌ی شیعه قلمداد کرد.

مجموعه‌ی حاضر، پژوهشی درباره زندگانی پر خیر و برکت و چگونگی اوضاع حاکم بر دوران زندگی امام باقر علیه السلام است. نخست با نگاهی به زندگانی امام و ویژگی‌های برجسته اخلاقی ایشان، در ترسیم چهره‌ی روشی از امام باقر علیه السلام می‌کوشد. سپس جایگاه علمی و تلاش‌های فرهنگی ایشان در زمینه تربیت دانشوران، بنیان‌گذاری نهضت پویای علمی در رویارویی با اندیشه‌های ناسالم و شباهات دینی بررسی شده است و پس از آن، با نگاهی به عملکرد حکمرانان هم‌عصر امام و موضع‌گیری‌های امام در برابر آنان، شرایط سیاسی حاکم و مبارزات سیاسی امام و ابزار مبارزه‌ی ایشان مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. در پایان زمینه‌ها و عوامل شهادت امام، بررسی شده است و با ارائه گلچینی از سخنان گهربار و درس‌های آموزنده امام و

کرامت‌های ایشان، دیدگاه برخی اندیشمندان اهل سنت در مورد پیشوای پنجم شیعیان آورده شده است. امید که در خور توجه یار سفر کرده کنعان آرزو قرار گیرد.

بمنه و کرمه

ابوالفضل هادی منش - قم المقدسه

رمضان المبارک ۱۴۳۴

hadimanes1@gmail.com

امام محمد باقر

علی‌السلام

فصل اول

روزنه‌ای به سوی آفتاب

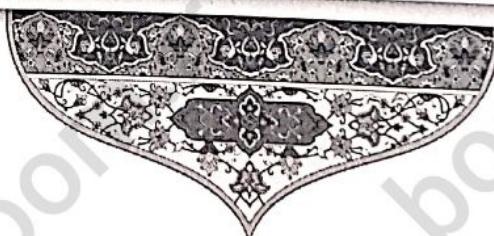
* - ولادت

* - کنیه‌ها و لقب‌ها

* - خواستگاه تربیتی

* - کودکی

* - همسر، فرزندان امام

شناسه‌ی آفتاب

نام: محمد بن علی علی‌الله

کنیه: ابا جعفر علی‌الله

لقب‌ها: باقر‌العلم، شاکر، هادی، امین، شبیه، صابر و شاهد

پدر و مادر: امام سجاد علی‌الله و فاطمه بنت الحسن علی‌الله

زمان و مکان ولادت: سوم صفر المظفر سال ۵۷ هجری در مدینه منوره

تاریخ و سن امامت: سال ۹۵ هجری، در سن ۳۸ سالگی

مدت امامت: ۱۹ سال

حکمرانان اموی دوران امامت: ولید بن عبدالملک، سلیمان بن

عبدالملک، عمر بن عبد‌العزیز، یزید بن عبدالملک و هشام بن

عبدالملک

تاریخ و سن شهادت: هفتم ذی‌حجه‌الحرام سال ۱۱۴ هجری، در سن ۵۸

سالگی

محل خاک سپاری: مدینه، قبرستان بقیع

ولادت

امام باقر علیه السلام، در سال ۵۷ هجری در شهر مدینه، دیده به جهان گشود.^۱ درباره‌ی روز ولادت ایشان بین تاریخ‌نویسان اختلاف نظر وجود دارد؛ برخی آن را اول ماه ربیع‌الثانی،^۲ ولی مشهور تاریخ‌نویسان، تاریخ ولادت ایشان را سوم ماه صفر می‌دانند.^۳

نام‌گذاری

امام سجاد علیه السلام، این فرزند خجسته فال را به پاسداشت نام و نیای بزرگوار خویش، حضرت ختمی مرتبت، محمد نامید. این نام را سال‌ها پیش، پیامبر اکرم علیه السلام بر او نهاده بود.

محمد بن مسلم می‌گوید:

«در کنار جابر بن عبد الله انصاری [از اصحاب رسول خدا علیه السلام] نشسته بودیم که امام سجاد علیه السلام همراه فرزند خردسال خود وارد مجلس شد. امام سجاد علیه السلام به فرزندش فرمود: عمومیت را ببوس. کودک به سوی جابر آمد و پیشانی او را بوسید. جابر که در آن روزگار بینایی خود را از دست داده و پیر و فرتوت شده بود، پرسید: این کودک کیست؟ امام فرمود: او فرزندم محمد است. جابر او را در آغوش کشید و گفت: ای محمد، رسول خدا به تو سلام رسانید. حاضران [با تعجب] گفتند: از کجا این

۱. ابوعلی فضل بن الحسن الطبرسی، اعلام الوری باعلام الهدی، بیروت، دارالمعرفه، ۱۳۹۹ ه.ق، ص ۲۵۹؛ محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۳ ق، چاپ دوم، ج ۴۶، ص ۲۱۲؛ ابوجعفر محمد بن جریر بن رستم طبری، دلائل الامامة، نجف، منشورات المطبعة الحیدریه، ۱۳۶۹ ه.ق، ص ۹۴.

۲. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۲۱۲؛ دلائل الامامة، ص ۹۴.

۳. ابی الحسن بن عیسیٰ بن ابی الفتح الاریلی، کشف الغمة فی معرفة الائمه، علی بن حسین زواری، تهران، کتاب فروشی اسلامیة، ج ۲، ص ۳۱۸؛ علی بن محمد بن احمد المالکی، الفصول المهمة فی معرفة الائمه، قم، مؤسسه دارالحدیث الثقافیة، ۱۴۲۲ ق، چاپ اول، ج ۲، ص ۸۷۹.

سخن رامی‌گویی؟ جابر گفت: در خانه رسول خدا ﷺ بودم که او مشغول سرگرم کردن حسین ؑ بود. در این هنگام، به من رو کرد و فرمود: ای جابر! فرزندم حسین ؑ دارای فرزندی خواهد شد که نامش علی ؑ است... و علی ؑ نیز صاحب فرزندی می‌شود که نامش محمد ؑ است. اگر او را ملاقات کردی، سلام مرا به او برسان و بدان که پس از دیدار او به پایان زندگی نزدیک شده‌ای».

محمد بن مسلم می‌گوید:

«سخن جابر تحقق یافت و پس از مدتی کوتاه از دنیا رفت.^۱ او تا پیش از این دیدار همواره می‌گفت: ای باقر! کجا بی! تا روزی که آن حضرت را ملاقات نمود...»^۲.

سندها و مضمون این روایت، به اندازه‌ای ممتاز و قوی است که بین شیعه و سنت مشترک است و نویسنده‌گان بزرگی از اهل سنت مانند ابن‌جوزی، ابن‌صباغ مالکی و ابن‌قطیبه دینوری آن را در کتاب‌های خود آورده‌اند.^۳

کنیه و لقب‌ها

تنها کنیه‌ای که برای امام باقر ؑ یاد کرده‌اند، ابو جعفر است و لقب‌های مشهور ایشان عبارتند از:

۱. باقر العلم

۲. شاکر

۳. هادی^۴

۱. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۷؛ کشف الغمة فی معرفة الأئمة، ج ۲، ص ۳۲۱.

۲. احمد بن ابی یعقوب، تاریخ یعقوبی، محمد ابراهیم آیتی، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۹۷۷م، چاپ سوم، ج ۲، ص ۲۹۰.

۳. سبط ابن‌جوزی، تذکرة الخواص، تهران، مکتبة نینوی الحدیثه، بی‌تا، ص ۳۳۷.

۴. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۲۱۶؛ الفصول المهمة، ج ۲، ص ۸۸۰؛ کشف الغمة، ج ۲، ص ۳۱۸.

با بررسی تاریخ اسلام می‌توان دریافت که بزرگترین چالشی که جامعه‌ی اسلامی را با مشکلات گوناگون رویه‌رو کرده است، کشمکش خلفاً بر سر قدرت بود. با انتقال قدرت از شخص به شخص دیگر و یا از سلسله‌ای به سلسله‌ی دیگر، مشکلات ساختاری به جامعه‌ی اسلامی روی می‌آورد و آن را دستخوش دگرگونی‌هایی در عرصه‌ی سیاست و فرهنگ می‌کرد. دوران زندگی امام باقر علیه السلام هم زمان با قدرت‌یابی مروانیان بود که حکومت را از چنگ امویان گرفتند. ویژگی‌های خاص مروانیان و تفاوت‌های نسبی آنان با بنی‌امیه در امرحاکمیت، تاثیرهای گوناگونی بر این دوره از تاریخ اسلام گذاشت. مجموعه‌ی حاضر پژوهشی درباره‌ی زندگانی پرخیرو برکت امام باقر علیه السلام و پیگونگی اوضاع حاکم بر دوران زندگی آن امام همام است.

نشریه‌داری

دفتر قم : ۰۲۵-۳۷۷۴۱۳۶۲
۰۹۱۲۷۵۳۲۰۴۱ * ۰۹۱۲۷۵۹۵۲۸۸
www.baharnashr.ir

9 7 8 6 0 0 6 9 8 7 1 9 4